

Tato práce se zaměřuje na význam chyb ve výuce francouzštiny. Jejím cílem je zjistit, zdali je možné v kontextu dnešní české školní reality vnímat chybu jako možnost naučit se novým věcem a udělat tak pokrok v učení, jak přistupovat k chybám a jaké jsou smysluplné, účinné a motivující způsoby opravování chyb při hodinách francouzštiny. Práce je rozdělena na část teoretickou a část výzkumnou. Teoretická část se zabývá tradičním a moderním pojetí chyby, významem chyby v hodinách francouzštiny a konkrétními postupy při opravování chyb. Část výzkumná se snaží zjistit, jak chybu vnímají dnešní čeští žáci a jak obvykle probíhá oprava chyb při hodinách francouzštiny. Ačkoli chyba představuje významný prvek procesu učení, dostupné literatury zabývající se touto tematikou je velmi málo. Francouzské didaktické publikace se chybou zabývají pouze v obecném měřítku, tedy v rámci vyučování jako takového. Především knihy autorů Jean-Pierre Astolfi, André Antibi a Daniel Descomps posloužily jako cenný zdroj pro úvodní teoretickou část, kde se podrobně hovoří o tradičním a moderním pojetí chyby. Funkcí chyby a jejího odstraňování při hodinách francouzštiny jakožto cizího jazyka se současní francouzští pedagogové téměř nezabývají. Proto bylo třeba hledat u anglicky píšících kolegů. Chyba a opravování je totiž zcela samozřejmou součástí didaktiky anglického jazyka a z tohoto důvodu se dá najít nesčetné množství pramenů zabývajících se podrobně touto tematikou. Tímto zároveň přibyl další cíl této práce: obohatit francouzskou didaktiku o ty poznatky z didaktiky anglického jazyka, na které se dá nahlížet jako na obecně uplatnitelné jevy společné pro výuku všech cizích jazyků. Teoretická část pojednávající o metodice opravování chyb se tedy inspirovala především knihou *Mistakes and correction (Chyby a opravování)* od Juliana Edge. Hlavní poznatky z teoretické části se zabývají otázkou kdy a jak opravovat chyby.